

Sygn. akt. I ACa 376/12

I ACz 557/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny w składzie:

<i>Przewodniczący</i>	<i>SSA Dariusz Mazurek</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Kazimierz Rusin (spraw.)</i> <i>SA Grażyna Demko</i>
<i>Protokolant:</i>	<i>st. sekr. sądowy Aleksandra Szubert</i>

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2012 r. na rozprawie

sprawy z powództwa **R. M.**

przeciwko **Gminie i Miastu R., W. G., L. T. i J. Ł.**

o zapłatę

na skutek apelacji i zażalenia powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 22 maja 2012 r., sygn. akt I C 220/12

I. **o d d a l a** apelację i zażalenie,

II. **pr z y z n a j e** od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu na rzecz adwokata M. Z. kwotę 3.321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym,

III. **n i e o b c i a ż a** powódki kosztami postępowania apelacyjnego na rzecz pozwanych.

UZASADNIENIE

W ostatecznie sformułowanym pozwie powódka R. M. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanych Gminy i Miasta R. , W. G., L. T. i J. Ł. solidarnie kwoty 80.000 zł tytułem zadośćuczynienia w związku ze szkodą na zdrowiu doznaną z uwagi na niezapewnienie jej przez Gminę i pozwanych pracowników samorządowych lokalu socjalnego o odpowiednim standardzie. Utrzymywała, że na skutek nieszczelności pieca uległa zaccadzeniu, a brak właściwego ogrzewania , nieszczelność okien, wilgoć w lokalu i dostarczana woda z kamieniem spowodowały zachorowanie na astmę oskrzelową, kamicę nerkową i skrzywienie kręgosłupa lędźwiowego .

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa .

Pozwana Gmina i Miasto R. zarzuciła, że lokal w chwili wynajmowania rodzinie M. w 1996 r był w dobrym stanie technicznym i w takim stanie pozostawał w okresie życia rodziców powódki . Ona sama nie wywiązywała się jednak z obciążającego ją obowiązku naprawy i konserwacji pieca .

W związku ze skargami powódki pozwana Gmina wykonała kontrolę przewodów kominowych nie stwierdzając ulatniania się czadu, a w październiku 2010 r. zaproponowała jej wymianę pieca kaflowego na nowy, na co jednak powódka nie wyraziła zgody . Według pozwanej Gminy woda dostarczana do mieszkania powódki była odpowiedniej jakości, co potwierdziły badania inspekcji sanitarnej .

Zarzuciła ponadto, że stany chorobowe udokumentowane przez powódkę powstały jeszcze w latach 1990 – tych, a zatem bez związku ze stanem mieszkania, na który uskarżała się w późniejszym okresie.

Pozwany W. G. – burmistrz pozwanej Gminy i Miasta - zarzucił, że ze strony zarządzającego zasobami mieszkaniowymi Gminy Zakładu (...) powódka wielokrotnie otrzymywała pomoc, jak też propozycje zamiany mieszkania, z których nie skorzystała. Nie wyraziła też zgody na wymianę pieca, którą jej zaproponowano.

Pozwany L. T. pełniący funkcję zastępcy burmistrza zarzucił, że powódka zgłaszała mu jedynie potrzebę przydziału innego mieszkania ze względu na problemy z sąsiadami , ale zrezygnowała z przydzielonego jej lokalu, co dowodzi, że w dotychczasowym miała dobre warunki mieszkaniowe .

Z kolei pozwany J. Ł. – kierownik Zakładu (...) - wskazał, że lokal powódki był wyposażony w piec kaflowy, a drugi został wykonany przez najemców samodzielnie. Przeprowadzona w maju 2010 r. kontrola ujawniła brak bieżącej konserwacji pieców węglowych, do czego powódka była zobowiązana jako najemca. W październiku 2010 r. odmówiła też zgody na montaż nowo zakupionego pieca, jak też udostępnienia mieszkania w celu przeprowadzenia kontroli instalacji. Zgodę na montaż pieca wyraziła dopiero w lutym 2012 r, po czym niezwłocznie Zakład zdemontował piec kaflowy i zamontował nowo zakupiony.

Według ustaleń Sądu Okręgowego powódka zamieszkała w przedmiotowym lokalu wraz z rodzicami w 1996r. na podstawie umowy najmu zawartej pomiędzy pozwaną Gminą , a jej matką. Za zgodą pozwanej Gminy obok istniejącego pieca kaflowego w kuchni najemcy wykonali z materiałów dostarczonych przez wynajmującego drugi piec kaflowy. Zgodnie z treścią umowy najmu obciążał ich obowiązek naprawy i konserwacji pieców. W 2003 r. powódka starała się o przydział innego mieszkania komunalnego z uwagi na jej konflikty z matką i sąsiadami lecz nie przyjęła dwóch propozycji przydziału przedstawionych jej w 2009r. Z dniem 1 października 2009r. wstąpiła w stosunek najmu po zmarłej matce. Po skargach na zły stan techniczny pieca kontrola przeprowadzona przez zakład kominiarski stwierdziła, że piec nie nadaje się do dalszej eksploatacji lecz powódka w październiku 2010 r odmówiła zgody na montaż nowo zakupionego przez wynajmującego metalowego pieca grzewczego .

W lutym 2012r. wyraziła zgodę na montaż wskazanego przez nią pieca , który został zakupiony i zainstalowany w tym samym dniu . Decyzje Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego stwierdziły przydatność do spożycia wody doprowadzonej do mieszkania powódki. U powódki rozpoznano szereg schorzeń , a mianowicie przewlekłe spastyczne zapalenie oskrzeli, kamicę obu nerek, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i zespół psychoorganiczny .

Sąd Okręgowy uznał, że z okoliczności sprawy nie wynika, by działania pozwanych były przyczyną zdarzenia sprawczego w postaci niezapewnienia powódce lokalu socjalnego o należytym standardzie. Odmówiła przy tym dwukrotnie przyjęcia przydziału innych proponowanych jej lokali. Pozwani nie ponoszą też odpowiedzialności za zły stan techniczny pieca grzewczego, okien i drzwi , gdyż to powódkę jako najemcę obciąża ich naprawa, konserwacja , łącznie z wymianą zużytych elementów , co przyjęła do wiadomości podpisując umowę najmu . Z obowiązków tych jednak nie wywiązała się mimo, że po przeprowadzonych kontrolach zwracano jej na to uwagę . Utrudniała też przeprowadzanie kontroli i prac naprawczych . Nie wykazała także, by schorzenia , na które się uskarża miały

jakikolwiek związek z warunkami panującymi w mieszkaniu, a same jej twierdzenia nie mogą stanowić w tym zakresie podstawy ustaleń faktycznych .

Z tych względów powództwo zostało oddalone.

Wynagrodzenie ustanowione z urzędu pełnomocnika powódki zostało ustalone na kwotę 1000 zł z uwagi na nakład poczynionej pracy.

W złożonej apelacji powódka zarzuciła naruszenie prawa materialnego, to jest art. 417 § 1 kc oraz art. 417² kc przez ich błędne zastosowanie w ustalonym stanie faktycznym i wniosła o zasądzenie od pozwanych solidarnie na jej rzecz kwoty 80000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę .

Pozwani wnieśli o oddalenie apelacji i obciążenie powódki kosztami procesu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Apelacja nie jest zasadna .

Sąd Okręgowy w motywach wyroku wskazał z jakich względów przyjął, że przydzielony powódce lokal znajdował się w chwili przydziału w dobrym stanie technicznym, a zatem nie można przypisywać pozwany odpowiedzialności za pogorszenie stanu technicznego lokalu w następstwie zaniedbań najemcy wynikłych z nieprzeprowadzania bieżących napraw i konserwacji pomimo obciążającego ją w tej mierze obowiązku umownego .

Argumentacja powódki dotycząca odmówienia zgody na wymienienie pieca kaflowego na nowo zakupiony piec metalowy nie jest racjonalna, a zwłaszcza w żaden sposób nie wykazała ona, zasadności zarzutu apelacji co do tego, że był on rzekomo niebezpieczny, nie spełniał wymogów co do mocy grzewczej względnie by z blachy uwalniane były szkodliwe opary . Należy zauważyć, że ostatecznie w lutym 2012 r. wyraziła zgodę na wymianę pieca, do której doszło w tym samym dniu, a zatem nie sposób przypisać pozwany jakiegokolwiek opieszałości.

Nie jest też słuszne twierdzenie apelacji, że dołączona do akt sprawy dokumentacja medyczna wskazuje, że do schorzeń płucnych, na które cierpi doprowadziły złe warunki mieszkaniowe w zajmowanym lokalu .

Dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne nie zostały podważone w apelacji, w której nie podjęto polemiki z oceną zgromadzonego materiału dowodowego. Ustalenia te należało w całości podzielić przyjmując je jako własne .

Wyniki przeprowadzonego postępowania nie mogły usprawiedliwiać zaaprobowania przedstawionej przez powódkę tezy, że pozwani nie zapewнили pozwanej lokalu o standardzie pozwalającym na uniknięcie niekorzystnych skutków w odniesieniu do stanu zdrowia.

Stan techniczny lokalu był w chwili jego wynajęcia określony jako dobry i taki też pozostawał do czasu , kiedy zaniedbywanie przez najemcę obowiązku napraw i konserwacji doprowadziło do jego pogorszenia . Wynajmująca lokal Gmina i Miasto oraz pozwani pracownicy samorządowi czynili ze swej strony działania mające uczynić zadość postulatowi powódki proponując jej zamianę na inny lokal, wymianę niesprawnego pieca, na co jednak nie wyraziła zgody . W tych uwarunkowaniach nie można dopatrzeć się po ich stronie przypisywanych im zaniedbań . Skoro zatem nie byli oni sprawcami szkody, której zrekompensowania domagała się powódka i w działaniach pozwanych nie można doszukać się nawet najmniejszego stopnia zawinienia , to nie zachodziły przesłanki ustalenia ich odpowiedzialności określonej we wskazanych w apelacji przepisach art. 417 § 1 kc i 417² kc.

Jeżeli zatem nawet warunki mieszkaniowe w zajmowanym przez powódkę lokalu ujemnie wpłynęły na jej stan zdrowia (czego również nie wykazała), to nastąpiłoby to z przyczyn niezależnych od pozwanych .

Z tych też względów apelacja podlegała oddaleniu jako bezzasadna (art. 385 kpc).

Sąd Okręgowy trafnie skonstatował, że nakład pracy ustanowionego z urzędu pełnomocnika powódki obejmujący sprecyzowanie pozwu i uczestniczenie w jednej rozprawie nie usprawiedliwia przyznania wyższego wynagrodzenia, stąd też zażalenie zostało oddalone na zasadzie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 1 i 2 kpc .

Pełnomocnikowi powódki przyznano wynagrodzenie z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu apelacyjnym działając w oparciu o przepis § 19 w związku z § 13 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Powódka nie została obciążona kosztami postępowania apelacyjnego strony pozwanej z uwagi na uznanie, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 102 kpc . Rozstrzygnięcie takie usprawiedliwia trudna sytuacja osobista i materialna powódki , która cierpi na liczne schorzenia i utrzymuje się z renty w wysokości 440 zł .

cs